

jeg gaar ud fra, at det er det, de særlig vil gøre sig til Talsmænd for under Forhandlingen om den foreliggende Sag.

Jeg skal med disse faa Bemærkninger indskrænke mig til at anbefale dette Lovforslag til en rolig, saglig og lidenskabsløs Forhandling. Den Sag, vi her forhandler om, drejer sig ikke om et enkelt Parti. Det drejer sig om hele Folket, det drejer sig ikke om en Lov eller en Forfatning, som skal gælde for et kort Aaremaal, men det drejer sig om en Lov, som vi ønsker skal være Grundlov for den nuværende og for de kommende Slægter i et meget langt Tidsrum, og jo flere der kan slutte sig sammen om Tilvejebringelsen af en saadan Forfatning, jo bedre er det for Folket og for Landet. Jeg har glædet mig ved at se den store Tilslutning, som denne Sag har faaet i Folketinget. Det er sjældent, at en saa stor Sag møder op med et saa stort Antal Stemmer som det, der er afgivet for det foreliggende Lovforslag, men det er Regeringens Ønske, at man ad fredelig Vej, ved fredelig Forhandling skal søge — om det er gør ligt — at opnaa en Overenskomst om denne for Folket og for Landet store og betydningsfulde Sag. Kan en saadan Enighed ikke opnaas med dette høje Ting, ja saa er Vejene ikke dermed lukkede. Denne betydningsfulde Sag er sat paa den politiske Dagsorden, og den gaar ikke ud igen, før der er kommet en endelig Løsning af denne Sag, som nu kræves løst af større og større Dele i vort Folk. Men den fredelige Forhandlings Vej ønsker Ministeriet at betræde, saa længe der er Udsigt til, at en saadan er fremkommelig, thi den er jo ønskelig for alle Parter, og hermed anbefaler jeg dette Forslag til det høje Tings Velvillie.

Piper: Dette Forslag tilsigter at ændre den Grundlov, hvorunder vi nu har levet i 46 Aar, den Lov, hvorunder der er foregaaet en kolossal Udvikling her i Landet baade paa det aandelige, det materielle og det sociale Omraade. Der er intet andet Tidsrum i vor Historie, der kan fremvise en lignende Fremvækst, og naar der har kunnet udfolde sig et saadant Liv og ske saadanne Fremskridt, saa kan den Grundlov, hvorunder vi har levet og arbejdet, ikke have haft nogen snærende Baand. Alt, hvad der havde Livskraft og Eksistensberettigelse, har frit kunnet røre sig, og enhver udenforstaaende maa sige: Denne Grundlov har haft Rummelighed nok.

Det Forslag til Ændring i vor Grundlov, som her foreligger, vil, hvis det gennemføres, ryste Grundloven i dens Grundpiller. Det maa vække Forundring, at dette Forslag er fremkommet netop fra dette Ministeriums Side, dette Ministerium, som jo fortrinsvis er udgaaet fra det Parti, man har kaldt det moderate — man har anset dette Ministerium for en moderat Regering, en Regering, der i særlig Grad skulde repræsentere Bondestanden i vort Land. Siden 1906 har vel de skiftende Ministerier, ogsaa dette Ministerium, fremsat Forslag til Grundlovsændring — vi hørte jo nylig den højtærede Koneilspræsident tilbagekalde det i vor Erindring —, men det har været for at raade Bod paa den Ulovlighed, hvorunder vi i en Aarrække har befundet os, nemlig fordi Grundlovens § 32 ikke er blevet opfyldt, saaledes at Repræsentationen i de enkelte Valgkredse ikke svarer til Grundlovens Bud og er i høj Grad ulige. En Forandring i den Henseende har der været Trang til, og at der er Trang til en Forandring, Trang til en ny Lovgivning, er det bedste Motiv til at fremsætte Forslag til en saadan. Nu har Regeringen sammenkædet denne Ændring vedrørende Folketinget, som der er trængt til, med en Omkalfatring af Landstinget, som enhver uholdet Dommer ikke kan finde mindste Anledning til. Den nuværende Valgmaade til Landstinget har i den forløbne Aarrække tilført dette Ting en Række betydelige Mænd, der med stor Dygtighed har bidraget til at fremme Lovgivningsarbejdet, forbedre de enkelte Lovforslag. Det af Regeringen foreslaaede Landsting vil sikkert kun i ringe Grad komme til at yde Erstatning herfor. Regeringen vil jo bevare Tokammerssystemet i Forfatningen. Den har ikke Mod til og vel heller ikke Villie til at sige: vi har ingen Brug for et Landsting. Regeringen vil have et Landsting, der kan give Sagerne en alsidig Belysning og prøve dem, og jeg kunde maaske endda tænke mig, at Regeringen ogsaa mente, at dette Landsting til Tider skulde kunne standse et Lovforslag. Men Regeringen vil for enhver Pris bort fra alt, hvad der smager af privilegeret Valgret, skønt der neppe praktisk talt findes saa brugelig en Maalestok til at dele Vælgerne som Besiddelse af en eller anden Art, og en Deling af Vælgerne maa der til, naar man vil skabe to Kamre, der ikke er ens. Og at skabe to Kamre, som er ens, vilde jo være det største Spild af Kraft, Tid og Statens Penge.